

er ikke tilstede nu, og jeg savner Materiale til at kunne meddele Thinget denne interessante Oplysning om, hvor stor en Merudgift Tilskaaelsen af Lønningstillæg, ogsaa til Balletpersonalet, vil medføre. Jeg erkjender, at dette forsaavidt er en Feil fra Regjeringens Side, som det stod til Regjeringen at skaffe saadanne Oplysninger, naar man kunde tro, at det havde Noget at betyde, men til Undskyldning maa jeg nævne det, at, da det eneste Endringsforslag, der er stillet til selve Lovforslaget, bibeholder dette Tillæg for Theaterpersonalet, har man ganske vist fra Regjeringens Side ikke kunnet forudsætte, at der skulde reise sig Angreb mod Vedtagelsen af Landstingets Forslag fra den Side. Jeg slutter med at gjentage min varme anbefaling af at vedtage Forslaget, som det foreligger fra det andet Thing. Vedkommende Personale, som ikke er lidet talrigt, er jo i Virkeligheden kun lidet tjent med tilsidst kun at have velvillige Udtalelser og ikke at faa det Tillæg til deres tarvelige Udkomme, hvortil de trænge.

Winther: Jeg kommer til at tænke paa det gamle Ordsprog, at strenge Herrer regjerer fort, naar jeg hører det ærede Medlem fra Solbæk Amts 3die Valgkreds (Zauber) tale om dem, der følge ham her i Thinget. Jeg skal ikke videre udvilde dette, men kun gjøre opmærksom paa, at det maa støde ligesaameget paa andet Sted, som det maa have stødt Mange her at høre i det andet Thing Udtalelser om, at man strax havde sagt det sidste Ord. Denne Frygt, som det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds har for Fællesudvalget, forekommer mig at være blot gunstig for dem, der saaledes som han aldeles ikke ville have noget Resultat ud. Det ærede Medlem vil i denne Sag intet Resultat have ud. Det er hans Hovedopgave, og det er derfor ganske i sin Orden, at han heller ikke vil have, at man skal forsøge, om man kunde komme til en Overenskomst mellem de to Thing. Nu forekommer det mig, at under denne Forsatning gjør man skogt i, hvis man i det Hele taget vil bevare Interessen for Rigsdagen i Befolkningen at benytte den Forsatning, vi nu engang have, saa godt som det lader sig gjøre, men det er jo bekjendt for Alle; at der kun er et eneste Middel til Samvirken mellem de to Thing, og det kun kan bruges paa et faa fent Trin, at for det Meste ere Sagerne da saa forkludrede, at der næsten aldrig kan komme noget Nyttigt ud deraf. Hvorfor vil man ikke benytte dette Middel i dette Tilfælde, som har en vis Interesse? Denne Sag har jo en vis Interesse for Folk, som trænge til, at der vises dem nogen Godhed fra den lovgivende Magts Side. Hvorvel jeg ikke har havt nogen Del i, at Afgjørelsen af denne Sag er bragt til det Standpunkt, den er, fordi jeg troede,

at vi skulde vente til Slutningen af Sessjonen for at se, om vi ikke kunde komme til en Forstaaelse om et nyttigt Resultat, forekommer det mig dog nu naturligt, da vi nu ere ved Slutningen af Sessjonen, at indtage en bestemt Stilling. Det har jeg gjort, idet jeg har tiltraadt Indstillingen om at vedtage Forslaget saaledes, som det er vedtaget her af Thinget sidst. At det nu skulde være en saa forfærdelig Thing at vedtage Thingets forrige Beslutning, kan jeg aldeles ikke være enig med det ærede Medlem fra Solbæk Amts 3die Valgkreds i. Han talte om, at et andet æret Medlem, der har stillet dette Endringsforslag, var kommet til en anden Stilling til Højre osv., men det tror jeg aldeles ikke har Noget med denne Sag at gjøre; jeg tror, at naar man vedtager, hvad der tidligere er vedtaget af dette Thing, kan man gjøre det, uden at være kommen i noget som helst Forhold til nogen som helst Anden, thi man kan blot underordne sig under Thingets tidligere udtalte Beslutning. Nu viser det sig jo, at de, der ønske at komme de lavest lønede Embeds- og Bestillingsmænd tilhjælp, allerede nu ere komne Landstinget imøde ved at optage et Par Poster, som dette har indsat, og efterat dette er sket, forekommer det mig, at der derved er gjort et Fingerpeg henimod, at det dog mulig ikke var Tilfældet, at Landstinget allerede ved Sagens Begyndelse havde sagt sit sidste Ord. Det kunde dog træffe sig, at det vilde gaa der ligesom her, at der var en Del Mænd, der mente, at det lod sig gjøre at se at mødes maaste paa Salveien eller paa Trefjerdedelen af hele Veien for ikke at lade alle disse lavest lønede Bestillingsmænd komme til at lide under, at der har været saadan Meningsforfjæl mellem de to Thing. Jeg skal ikke opbolde Thinget længere, men blot gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig for det Første, at det er meget naturligt, om dette Thing vedtager en Beslutning, som det har vedtaget en Gang før. Det kan jeg slet ikke se, at der er noget Betynderligt i, eller at deraf skulde kunne udledes nogen som helst Spvingning i politisk Henseende. Ivertimod forekommer det mig, at det var omtrent at blive staaende paa sit Standpunkt. Saaledes ser det ud for mig. Det andet Thing kan jo ikke miskjende, naar man allerede nu optager nogle Punkter, som det har vedtaget, i det, vi tidligere have vedtaget, at man har en Tilbøielighed til Imødekommen. Derfor vil jeg anbefale i de fattige Folks Interesse, som skulle nyde godt af dette Lovforslag, at vi vedtage Sagen nu. Naar vi saa bag efter skulle se, hvem der har Ansvar for, at de ikke faa Noget, kan jeg ogsaa gjerne dyppe mine Hænder i det store Vandfad, der skal til, naar vi Alle skulle vadske vore Hænder rene; men det har forresten Ingenting at betyde for mig, hvor Ansvar for ligger. Jeg bryr